

РЕШЕНИЕ

№ 1033

гр. София, 19.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 21.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **5066** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-322/22.04.2020 г. по описа на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП от [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. П. П. чрез адв. Л. С. –сътъдебен адрес- [населено място], [улица], ап. 1 срещу Ревизионен акт № Р-22220319000466-091-001/25.10.2019 г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Е. К. С. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 553/06.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, а именно, за установени задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди от 01.01.2013г. до 31.12.2017г. в общ размер на 32 433,30 лв., ведно с начислените лихви за забава -10 359,87лева както и задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС, за данъчен период м. 04.2014 г. в размер на 5,50 лева, както и за непризнат данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 5439,87 лева, за м. 04.2014г. м. 07.2014 г., м. 08.2014 г., от м. 03.2015 г. до м. 05.2015 г., м. 08.2015 г., м. 01.2016 г., м. 04.2016 г., м. 08.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 04.2017 г., м. 07.2017 г. и м. 12.2017 г., ведно с лихвите за забава, вкл. лихвите за данъчни периоди м. 01.2014г., м. 06.2014 г., м. 10.2014 г., м. 06.2015 г., м. 07.2015г., от м. 09.2015г. до м. 11.2015г., м. 02.2016 г., м. 11.2016г., м. 01.2017г., м. 06.2017г., м. 08.2017г. и м. 11.2017г., общо лихви в размер на 2028,27 лева.

В жалбата се твърди, че РА в оспорената част е незаконосъобразен, тъй като

различията в счетоводния резултат за ревизирания период по ЗКПО се дължи на счетоводни грешки, както и на обстоятелството, че счетоводния софтуер не пренася цялата информация от аналитично на синтетично ниво. Относно установения резултат по ЗДДС, не се излагат конкретни аргументи срещу констатациите в ревизионния акт. Навеждат се доводи, за липса на предпоставките на чл.122 ал.1 т.2 и т.4 от ДОПК.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, чрез процесуален представител, поддържа жалбата и моли съда да отмени изцяло обжалвания ревизионен акт. Не претендира разноски, не представя писмени бележки.

Ответникът - Директор на ДОДОП [населено място] в съдебно заседание чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли жалбата да бъде отхвърлена и да се потвърди оспорвания РА, по съображения подробно развити в решението на ОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно по реда на чл.29 ал.4 от ДОПК на 18.11.2019г. на жалбоподателя. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 02.12.2019г./лист 139-141 от том 1 делото и заведена с вх. № 53-03-3922 от 02.12.2019г. по регистъра на ТД на НАП [населено място]/. Решение № 553/06.04.2020г. на зам.директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП, оправомощен съгласно Заповед № 930/20.11.2017г. на изпълнителния директор на НАП, е връчено по електронен път на 08.04.2020г., жалба с вх.№ 53-04-322 по описа на Д“ОДОП“ – С. е депозирана на 22.04.2020г., т.е. в законния 14-дневен срок г. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220319000466-020-001 от 24.01.2019 г., връчена електронно на 11.02.2019 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220319000466-020-002 от 07.05.2019г., връчена електронно на 13.05.2019 г. и Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220319000466-020-003 от 11.06.2019 г., връчена електронно на 12.06.2019 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2013г. до 31.12.2017г. и данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2013г. до 31.12.2017г. С последната заповед е определен срок за приключване на ревизията до 11.07.2019г., съгласно чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. Заповедите по хода на ревизионното производство са издадени от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2. т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и.д. директора на ТД на НАП С.. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220319000466-092-001 от 23.07.2019 г., връчен електронно на 20.08.2019 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от дружеството е подадено възражение и са представени допълнително доказателства. Възражението е преценено от ревизиращия

екип като частично основателно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22220319000466-091-001 от 25.10.2019 г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Е. К. С. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Р А е връчен електронно на 18.11.2019 г.

Видно от разпоредителната част на РА /таблица 3/, на [фирма] са установени задължения за довносяне - корпоративен данък по ЗКПО - 32 433,30 лв.. данък върху добавената стойност – 5445,37лв. и начислените лихви в общ размер – 49 470,97 лева.

С Решение № № 553/06.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, е отменен Ревизионен акт №Р-22220319000466-091-001 от 25.10.2019 г., издаден от Х. Б. М. - орган, възложил ревизията, и Е. К. С. - ръководител на ревизията, в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 12.2013 г., м. 12.2014 г., м. 12.2015 г. и м. 12.2016 г., ведно със съответните лихви за забава.

Със същото решение е потвърден Ревизионен акт №Р-22220319000466-091-001 от 25.10.2019 г., в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 04.2014 г., м. 07.2014 г., м. 08.2014 г., от м. 03.2015 г. до м. 05.2015 г., м. 08.2015 г., м. 01.2016 г., м. 04.2016 г., м. 08.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 04.2017 г., м. 07.2017 г. и м. 12.2017 г.. ведно с лихвите за забава, вкл. лихвите за данъчни периоди м. 01.2014 г., м. 06.2014 г., м. 10.2014 г., м. 06.2015 г., м. 07.2015 г., от м. 09.2015 г. до м. 11.2015 г., м. 02.2016 г., м. 11.2016 г., м. 01.2017 г., м. 06.2017 г., м. 08.2017 г. и м. 11.2017 г., както и в частта на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г., ведно със съответните лихви.

Р. акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК /лист 34-36 от делото/, в конкретния случай, посочения в т.1.22-Х. Б. М. –началник сектор „Ревизии“ към Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. и Заповед №РД-01-818/10.05.2019г-на Директора на ТД на НАП С., посочения в т.18 –Х. Б. М. на длъжност „началник сектор „Ревизии,“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. От това следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е и срокът за издаване на РА и на РД. Решение № 553/06.04.2020г. на директора на Д“ОДОП“ при ЦУ на НАП, също е издадено от компетентен орган – зам.директора на Д“ОДОП“ при условията на заместване и съгласно Заповед № 930/20.11.2017г. на Изпълнителния директор на НАП /лист 33 от том 1 от делото/, както и при представени доказателства за отсъствие на титуляра на длъжността,– Н. К. К., болничен лист № 000839/2020г / лист 32 от том 1 от делото/, въз основа на който се установява временната му нетрудоспособност за периода 06.04.2020г.-10.04.2020г.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице, актът е издаден в предвидената от чл.120 от ДОПК форма.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден квалифициран електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионният доклад и на ревизионния акт, Х. Б. М., Е. К. С. и Т. И. Б.–органи по приходите са притежавали валиден квалифициран електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, ЗИЗВР и РД и РА. За валидността на КЕП са представени и приети писмени доказателства от ответника, които не са оспорени от жалбоподателя по делото.

Няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представената от ответника административна преписка по издадения РА, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднат данъчен кредит, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на България, без значение от целите и резултатите от тази дейност. Безспорно е установено също така и че доставчиците на жалбоподателя, с които той е сключил договори за доставка на стоки и услуги по процесните фактури, също са данъчно регистрирани лица по ЗДДС, за данъчните периоди, през които са издавали данъчни фактури. Това се установява, от констатациите в ревизионния акт. Основната дейност на жалбоподателя през процесните периоди е търговия с куфари, чанти и аксесоари. За целта е стопанисвал търговски обекти под наем.

В съдебното производство от жалбоподателя са представени и са приети от съда, движение по счетоводни сметки 702 за ревизирания период, движение по счетоводна сметка 301 за ревизирания период, годишни оборотни ведомости, годишни данъчни декларации, счетоводна политика на дружеството, инвентаризация на стоки за 2012г. и 2013г., справка за наличност на стоки -2013,2014,2015,2016, 2017г., фактури, движение по счетоводна сметка 203, 205,207 и 602 за 2013г. Прието е заключение по допуснатата за изслушване съдебно –счетоводна експертиза

I. По отношение на установените задължения по ЗКПО:

В хода на ревизията при извършен преглед на представените счетоводни регистри - извлечения от счетоводни сметки, оборотни ведомости, главни книги, органите по приходите са установили, че за някои счетоводни сметки дебитните и/или кредитните им обороти, съгласно извлеченията, не съответстват на дебитните/кредитните обороти на същите сметки за същите периоди, съгласно оборотните ведомости. Установено е също, че са налице несъответствия в подадените от дружеството годишни финансови отчети с представените счетоводни регистри. Разликите между декларираните данни в подадените от дружеството счетоводни баланси, изготвени към 31 декември на съответната година, с данните от оборотните ведомости са подробно описани в табличен вид за всяка от годините на стр. 30 - 32 в РД.

С Искане за представяне на документи изх. №70-00-1695 от 01.02.2019г. на ревизираното дружество е указано, че следва да представи документи и писмени обяснения относно установените разлики. Такива не са представени в ревизионното производство.

За 2013 г., 2014 г. и 2015 г. са установени разлики между разходите по оборотни ведомости спрямо декларираните разходи в подадените от жалбоподателя годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО и отчети за приходи и разходи.

Констатирано е, че покупките на стоки /чанти, куфари, раници, портфейли, ръкавици,

чадъри, калъфи, етикети, катинари за куфари, маски за очи, възглавнички, визитници, колани и др./ са осчетоводявани през 2013 г. и 2014 г. по дебита на сметка 304 - Стоки, а през 2015 г., 2016 г. и 2017 г. - по дебита на сметка 301 -Доставки и по дебита на сметка 304 - Стоки. По-голяма част от закупените стоки са внос от Китай и Турция, а също и вътреобщностни придобивания /ВОП/от Италия и А.. Малка част от стоките са закупени в страната. Продадените стоки са осчетоводявани по кредита на сметка 304. Установено е за 2014 г. стоките не са заведени аналитично по техния вид и количество, а са водени само стойностно. Констатирано е също, че част от разходите за транспорт на внесените стоки са осчетоводявани два пъти по дебита на сметка 304 през 2014 г. и сметка 301 -Доставки през 2015 г., 2016 г. и 2017 г., а именно веднъж като са прибавени към стойността на внесената стока и митото и втори път като фактура за транспортна услуга. Ревизиращите са направили извод, че по този начин стоките не са заведени с реалната им цена на придобиване, вследствие на което и балансовата стойност на продадените стоки не е действително платената от дружеството.

За 2014г., 2015г. и 2016г. е установено, че балансовата стойност на продадените стоки е по-висока от балансовата стойност, посочена в счетоводните регистри и в отчетите за приходи и разходи, т.е. продадени са повече стоки от декларираните от жалбоподателя, като приходите от тези продажби не са декларирани.

Въз основа на така установените несъответствия и липсата на представени доказателства, относно констатираните разлики, органите по приходите са заключили, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, а именно: воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК до [фирма] са изготвени и връчени Уведомления по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с изх. №РД-22-195 ат 12.06.2019 г. и изх. №РД-22-231 от 03.07.2019 г. Дружеството е уведомено, че основата за облагане с данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2013 г. до 31.12.2017 г. и с корпоративен данък за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г., ще бъдат определени по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК. Връчено е Искане за представяне на документи изх. №70-00-7459 от 12.06.2019 г. Изискано е представяне на декларации за имуществено състояние по чл. 124, ал.3 от ДОПК за 2013г., 2014г., 2015г., 2016г. и 2017г. До датата на приключване на ревизията изисканите декларации не са представени.

Предвид гореизложеното, всички събрани по реда на ДОПК доказателства са съпоставени и анализирани във връзка с прилагането на действащия материален закон, съобразно разпоредбите на чл. 122 и чл. 124 от ДОПК.

С оглед определяне на основата за облагане с данъци във връзка с нормата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, ревизиращите органи са анализирали всички обстоятелства, относими към задължения субект. На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане с корпоративен данък и са направени корекции на декларираните резултати по ЗДДС. Въпреки допълнително приетите писмени доказателства в съдебното производство и приетото заключение на ССЧЕ, твърдението в жалбата, че не са налице предпоставките на чл.122 от ДОПК остава недоказано и е неоснователно.

На първо място, в жалбата са изложени твърдения, че не са налице укрити приходи или доходи .-т.е. не са налице основанията на чл.122 ал.1 т.2 от ДОПК, цитирана е и съдебна практика в тази насока. В ревизионното производство обаче, органите по

приходите са приели, че са налице предпоставките на чл.122 ал.1 т.4 от ДОПК, а именно воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата на данъчно облагане. В тази насока, ревизиращия екип е посочил конкретно установени факти и обстоятелства, а именно: За 2013 г., 2014 г. и 2015 г. се установяват разлики между общо разходите, съгласно оборотните ведомости, спрямо декларираните разходи в ГДД и в подадените от [фирма] отчети за приходите и разходите, описани в констатациите на ревизионния доклад за съответните години. Изисканите с ИПДПОЗЛ с изх. № 70-00-1695/01.02.2019г. документи и писмени обяснения, относно установените разлики не са представени от [фирма].

За 2013 г. се установява, че в счетоводството на [фирма] не е осчетоводена фактура за закупени стоки, обичайни за търговската дейност на фирмата. Този вид стоки са купувани регулярно от ревизираното лице за поддържане на търговската стокова наличност,

Установява се, че част от разходите за транспорт на внесените стоки са осчетоводени два пъти по дебита на сметка 304 през 2014 г. и сметка 301 - доставки през 2015г., 2016г. и 2017г. - един път като са прибавени към стойността на внесената стока и митото и втори път като фактура за транспортна услуга. По този начин стоките не са заведени с реалната им цена на придобиване, вследствие на което и балансовата стойност на продадените стоки не е действително платената от дружеството. Установява се също, че в счетоводните регистри и в ОПР са посочени различни балансови стойности на продадените стоки. Изисканите с ИПДПОЗЛ с изх. № 70-00-1695/01.02.2019г. документи и писмени обяснения относно тези разлики не са представени от ревизираното лице. За 2014г., 2015г. и 2016г. се установява, че балансовата стойност на продадените стоки е по - висока от балансовата стойност, посочена в счетоводните регистри и в ОПР, т. е. продадени са повече стоки от декларираните от ревизираното лице, като приходите от тези продажби не са декларирани. За 2017 г. се установяват продажби, отразени на ЕКАФП през месец октомври 2017 г. в обект, находящ се в [населено място], ул. В. Л. и продажби, отразени на ЕКАФП през месец декември 2017 г. в обект, находящ се в МОЛ В., включени в Дневника за продажби и СД по ЗДДС за съответния месец и неправилно осчетоводени по дебита на сметка 501 - каса в лева и кредита на сметка 411 - клиенти, вместо като приходи от продажби на стоки по кредита на счетоводна сметка 702.

Съгласно чл. 122, ал. 1 от ДОПК, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от изброените в тази алинея обстоятелства. В случая са налице обстоятелства по т. 2 - налице са данни за укрити приходи или доходи. Налице са обстоятелства и по т. 4 –липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане. Изводът на органите по приходите за наличие на предпоставките на чл.122 ал.1 т.2 и т.4 от ДОПК се подкрепя и от заключението на вещото лице. Според същото са налице данни за нередовно водено

счетоводство в смисъл на неговата правилност съобразно ЗСч и НСС, посочени в счетоводните политики на Е. БГ О. за 2013г. Използваният счетоводен програмен продукт или не работи правилно или не е използван компетентно, тъй като са констатирани множество невярно изчислени обороти и салда. Съдът, кредитира експертното заключение, като обосновано, изготвено въз основа на целия доказателствен материал.

1. *За данъчен период 2013 г.*

С ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО за финансовата 2013 година с вх. № 2203И0031596/27.03.2014 г, [фирма] декларира общо приходи по отчета за приходи и разходи в размер на 1 438 873.67 лева. Съгласно представената оборотна ведомост, изготвена към 31.12.2013г., приходите за годината са формирани, както следва: Общо приходите, съгласно оборотната ведомост /сметка 702 + сметка 721 + сметка 724/ са в размер на 1 438 287.61 лева или с 586.06 лева по - малко спрямо декларираните приходи в ГДД, които са в размер на 1 438 873.67 лева.

При извършена съпоставка на нетните приходи от продажби по отчета за приходи и разходи /с-ка 702/, които са в размер на 1 437 448.60 лева, с данъчната основа на извършените продажби от СД по ЗДДС за годината, които са в размер на 1 437 310.24 лева, се установява разлика в размер на 138.36 лева повече отчетени продажби по кредита на сметка 702 спрямо декларираните продажби в Дневниците за продажби и СД по ЗДДС. При анализ на осчетоводяванията по кредита на сметка 702 се установява, че ф-ра № 825/03.08.2013 г. на стойност 112.50 лева е осчетоводена два пъти със сумата 112.50 лева. ДДС по фактурата в размер на 22.50 лева е осчетоводен по кредита на сметка 702 и дебита на сметка 4532 - ДДС. Фактура № 1111/11.09.2013 г. на стойност 62.50 лева е осчетоводена по кредита на сметка 702 със сумата 65.83 лева или с 3.33 лева повече.

По кредита на сметка 702 са осчетоводени продажби на чанти, портфейли, ръкавици, куфари, чадъри, ключодържатели, визитници, раници, калъфи.

При ревизията се установява, че инвойс № 31304156/02.10.2013 г., издаден от Д. с В. № АТУ21547208 за покупка на чадъри на стойност 14071.55 лева /7 194.67 евро x 1.95583 лева/ не е осчетоводен от ревизираното лице. Фактурата е представена от [фирма]. При извършена проверка в информационната система на НАП – система V. се установява, че от доставчика е подадена V. декларация и посочената доставка е декларирана.

В счетоводството на [фирма] не е осчетоводена фактура за закупени стоки, обичайни за търговската дейност на фирмата - чадъри на стойност 14071.55 лева. Този вид стоки са купувани регулярно от ревизираното лице за поддържане на търговската стокова наличност, включително от фирмата, издател на фактурата. За ревизирувания период по дебита на сметка 304 - стоки от [фирма] са осчетоводени покупки на аналогични стоки от същата тази фирма. Описаната по - горе фактура е декларирана от нейния издател в подадената V. декларация. Съгласно представените от ревизираното лице

инвентаризационни описи, през 2013 г. не са установени липси на стоки. При ревизията не са представени протоколи за установени липси и протоколи за брак на активи. От извършения преглед на счетоводните регистри се установи, че не са осчетоводявани липси и излишъци на стоки. Закупените стоки не са заведени по счетоводна сметка 304 - стоки, както количествено, така и стойностно, не са налични по счетоводни данни към 31.12.2013 г., от което следва извода, че същите са продадени, без търговецът да отчете приход от продажбите им.

За определяне на неотчетения приход от продажби на стоки, при ревизията се взема в предвид средната търговска надценка на [фирма] при продажба на стоки през 2013 г. в размер на 102.4375 % /1 437 448.60 лева приходи от продажби на стоки, осчетоводени по кредита на сметка 702 спрямо 710 070.18 лева отчетна стойност на продадените стоки, осчетоводени по кредита на сметка 304 и дебита на сметка 702/.

На база на извършения анализ относно вида, характера и стойността на закупените и неосчетоводени стоки, съобразно процента надценка, с който работи търговецът, неотчетените приходи от продажби за 2013 г. са в размер на 28486.09 лева /закупени стоки на стойност 14 071.55 лева + 102.4375 % търговска надценка/.

Установените при ревизията приходи за 2013г. са в размер на 1466635.37 лева /1 437 448.60 лева приходи от продажби на стоки, осчетоводени по кредита на сметка 702 -138.33 лева погрешно осчетоводени приходи по кредита на сметка 702 + 28486.09 лева неотчетени приходи от продажби на стоки + 17.84 лева приходи от лихви, осчетоводени по кредита на сметка 721 + 821.17 лева приходи от валутни операции, осчетоводени по кредита на сметка 724/.

При така установеното, ревизиращите органи са констатирани, за 2013 г. разходите на жалбоподателя са общо в размер на 1 356 116,71 лв. /описани в табличен вид на стр. 75 в РД/.

Въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, от т. 1 до т. 16 от ДОПК и на основание чл. 122, ал. 1. т. 2 и т. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 2 от ДОПК, органите по приходите са определили данъчна основа за облагане с корпоративен данък за отчетната 2013 г., както следва: всичко приходи 1 466635,37 лв., всичко разходи 1 356 116,71 лв., данъчна основа за облагане с корпоративен данък в размер на 110 518,66 лв. и дължим данък в размер на 11 051,87 лв. При внесени през годината авансови вноски в размер на 4 950.00 лв. и ефективно внесен данък в размер на 3 873,46 лв. /или общо 8 823,46 лв./ е установен остатък за довносяне в размер на 2 228,41 лв. За невнесените в срок задължения е начислена лихва.

Твърденията на жалбоподателя, че закупените чадъри, закупени по инвойс № 31304156/02.10.2013 г., издаден от D. с V. № ATU21547208 са били налични, не съответстват и не опровергават по никакъв начин, констатациите на ревизиращия екип, че фактурата не е осчетоводена. Обстоятелството, че тази фактура не е регистрирана в счетоводството на дружеството, се потвърждава и

от заключението на вещото лице по приетата съдебно –счетоводна експертиза / стр.20 от номерацията на експертизата/. Вещото лице е пояснило, че наличностите от стока 006- „чадър“ в края на годината е по –малка от наличността в началото. Закупените количества от тази стока през 2013г. значително превишават наличностите в началото и в края на периода. Следователно следва да се приеме, че количествата по невключената в счетоводството фактура № 31304156/02.10.2013 г с доставчик D. са продадени през годината.

2. За данъчен период 2014 г.

С ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО вх. №2203И0044933 от 31.03.2015 г., [фирма] е декларирало общо приходи по отчета за приходи и разходи в размер на 1 679 747,80 лв. Установено е, че съгласно представената оборотна ведомост, изготвена към 31.12.2014 г., общо приходите /сметка 702 + сметка 703 + сметка 721/ са в размер на 1 679 650,86 лв. или с 96,94 лв. по-малко. При съпоставка на нетните приходи от продажби по отчета за приходи и разходи /с-ка 702 и с-ка 703/, общо в размер на 1 679 391,61 лв.. с данъчната основа на извършените продажби по СД по ЗДДС за годината, общо в размер на 1 679 632,39 лв., ревизиращите са констатирали разлика от 240.78 лв., а именно превишение на декларирани продажби в дневниците за продажби и СД по ЗДДС от посочените в отчета за приходи и разходи. Установено е, че разликата се дължи на издадени от дружеството две фактури за продажби на стойност 115,83 лв. и 125,00 лв. Фактурите са включени в дневниците за продажби съответно за месеците юни и август 2014 г. и неправилно осчетоводени по дебита на сметка 411 - Клиенти и кредита на сметка 501 -- Каса в лева, вместо по кредита на счетоводни сметки от група 70.

Ревизиращите са установили, че през 2014г. жалбоподателят не е завеждал стоките аналитично по вид и количество, а само стойностно.

Несъответствие е установено и между данните в дебитния оборот на сметка 304 -Стоки. Съгласно представеното извлечение от сметката оборотът е в размер на 1 186 112,36 лв. Съгласно представената оборотна ведомост, дебитният оборот на сметка 304 е в размер на 1 041 043.56 лв. или със 145 068.80 лв. по-малко. Посочената сума съответства на реализираните от дружеството ВОП през 2014г. общо за 145 068.83 лв.

Жалбоподателят, сочи в жалбата си пред съда, че стоките по протоколи за ВОП не са осчетоводени през инвойс фактурата, а през протокол по чл. 117 от ЗДДС. Заявил е, че счетоводният софтуер не разпознава протокола като тип документ и поради това записът не е прехвърлен в оборотната ведомост. Посочил е също, че покупната стойност на стоките от внос, осчетоводена по дебита на сметка 304, е формирана от стойността на стоките, митото при внос и разходите за транспорт.

Органите по приходите са констатирали, че част от разходите за транспорт на внесените стоки са осчетоводени два пъти по дебита на сметка 304 - един път като са прибавени към стойността на внесената стока и митото и втори път по

фактура за транспортна услуга.

От представеното извлечение от сметка 304 е установено, че на 31.12.2014 г. са изписани стоки на стойност 808 622.86 лв. без вид и количество, като е дебитирана сметка 702 - Приходи^от продажби на стоки. На датите 18.02.2014 г., 02.04.2014 г., 05.04.2014 г., 13.04.2014 г., 01.05.2014 г., 18.05.2014 г. и 01.10.2014 г. са изписани стоки общо на стойност 3 937,07 лв., като е дебитирана сметка 501 - Каса в лева. Тези счетоводни записвания не са отразени в извлечението на сметка 304 - Стоки, а само в извлечението на сметка 501 -- Каса в лева. Констатирано е, че на 31.12.2014 г. са извършени и следните счетоводни записвания: дебит сметка 402 - Доставчици по аванси на кредит сметка 304 - Стоки, със сумата 47 651.36 лв. и сторно операция дебит сметка 304 на кредит сметка 501 - Каса в лева, със сумата от 28 000,00 лв. Ревизиращите са изискали от дружеството да представи документите, на които се основават направените счетоводни записи. В отговор са дадени само писмени обяснения, без документи.

Предвид установеното в хода на ревизията двукратно осчетоводяване на разходи за транспорт при заприходяване на стоки, органите по приходите са приели, че стоките не са заведени с реалната им цена на придобиване и съответно не са и изписани с реалната им стойност. С оглед това ревизиращият екип е формирал цена на придобиване по видове стоки, съгласно представените при ревизията първични счетоводни документи - фактури за покупка на стоки от страната и от други страни членки на Европейския съюз, митнически декларации /единни административни документи/ за внос на стоки и фактури за транспорт, придружаващи ЕАД.

Жалбоподателят е изготвил справка за закупените стоки през 2014 г., предоставена на ревизиращите органи. По справката също са констатирани несъответствия, а именно осчетоводен по дебита на сметка 601 - Разходи за материали, текущ разход за дейността по фактура №[ЕГН] от 08.08.2014 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактурата е за покупка на стоки на обща стойност 1 713,60 лв., които не са заведени по счетоводна сметка 304 - Стоки.

В таблица на стр. 46 в РД са описани наличностите на стоки към 01.01.2014 г., установените при ревизията закупени стоки през 2014 г. и общо стоките, които са придобити от ревизираното лице по видове, количество, стойност и единична цена.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил Заповед №67 от 10.12.2014 г., съгласно която управителят Е. П. нарежда да се извърши инвентаризация на дълготрайните материални активи и стоки във всички обекти на дружеството, съобразно изискванията на ЗСч. Представени са инвентаризационните описи, видно от които към 31.12.2014 г. общо по сметка 304 - Стоки, са установени наличности на стойност 391 227,27 лв. Сумата е идентична с дебитното салдо към 31.12.2014 г. на сметка 304, съгласно обратната ведомост и главната книга.

Във връзка с установените при ревизията и описани по-горе нарушения при

осчетоводяванията органите по приходите не са приели отразената единична цена и обща стойност на стоките по видове към 31.12.2014 г., тъй като същата е формирана на база неправилното им заприходяване. Като са взели предвид установените количества по видове стоки при извършените инвентаризации, ревизиращите са определили обща стойност на наличните стоки към 31.12.2014 г. Установената разлика между придобитите от [фирма] стоки /наличните стоки към 01.01.2014 г. плюс закупените стоки през 2014 г./ и наличните стоки към 31.12.2014 г. е приета като реализирана от лицето стока през 2014 г. Данните за това са обобщени в таблица на стр. 46 в РД.

Установено е, че отчетна стойност на продадените през 2014 г. стоки е в размер на 1 000 260,33 лв. Тази сума не е оспорена и е приета от дружеството, видно от възражението срещу констатациите в РД.

Освен горното, констатирано е, че общо кредитният оборот на сметка 304 съгласно главната книга е 880 337,16 лв., а съгласно оборотната ведомост е в размер на 856 274,22 лв., т.е. с 24 062,94 лева по-малко, а съгласно отчета за приходи и разходи балансовата стойност на продадените стоки е 891 000,00 лева. Направен е извод, че в счетоводните регистри и в отчета за приходи и разходи са посочени различни балансови стойности на продадените стоки.

Във връзка с установените разлики в балансовата стойност на продадените стоки, ревизиращите са изискали от лицето да представи документи и писмени обяснения. Такива не са представени.

За определяне на приходите от продажби на стоки през 2014 г., органите по приходите са взели предвид средната търговска-надценка, ползвана от дружеството при продажба на стоки през годината. Съобразени са данните, посочени в изготвения от жалбоподателя отчет за приходите и разходите за 2014 г. и вписаната в него информация във връзка с придобиването и продажбата на стоки. Констатирано е, че средният процент надценка, с която ревизираното лице е работило през 2014 г. и която е отчетло като краен резултат от дейността си, е в размер на 88,4839 % /1 679 391,61 лв. приходи от продажби на стоки спрямо 891 000,00 лева балансова стойност на продадените стоки/.

На база на извършения анализ относно вида и стойността на реализираните стоки, съобразно процента надценка, с който работи търговецът, ревизиращите са определили размер на приходите от продажби на стоки за 2014 г. - 1 885 329,68 лв. /отчетна стойност на стоките в размер на 1 000 260,33 лв. + 88,4839 % търговска надценка/. Отчетените от ревизираното лице приходи от продажби за 2014 г. са в размер на 1 679 391,61 лв. /1 679 344,11 лв., осчетоводени по кредита на счетоводна сметка 702 и 47,50 лв. погрешно осчетоводени по кредита на счетоводна сметка 703/. С оглед това сумата 205 938,07 лв. е приета като неотчетени приходи от продажби за периода.

В резултат на горното общо установените в хода на ревизията приходи за 2014 г. са в размер на 1 885 588,93 лв. /1 885 329,68 лв. приходи от продажби на стоки + 259,25 лв. приходи от лихви, осчетоводени по кредита на сметка 721/.

По отношение на разходите е констатирано, че общо разходите, съгласно

оборотната ведомост, са в размер на 1 532 706,70 лв. или с 69 974,60 лв. по-малко спрямо декларираните разходи в ГДД. При съпоставка на разходите по оборотна ведомост с декларираните разходи в подадения от [фирма] отчет за приходите и разходите за 2014 г. са установени разлики, подробно описани в таблица на стр. 76-77 в РД.

Въз основа на представения данъчен амортизационен план е констатирано, че за 2014 г. са начислени данъчни амортизации на заведените в дружеството активи в размер на 19620,28 лв. Констатирано е, че отново са начислени завишени амортизации за закупения през 2013 г. товарен автомобил „И.". Органите по приходите са извършили съответните преизчисления. В резултат на това са определили размер на полагащите се годишни данъчни амортизации за автомобила - 581,02 лв. /2 324.08 лв. данъчна амортизируема стойност x 25% годишна данъчна амортизационна норма /или с 1 168,98 лв. по-малко от начислените от ревизираното дружество.

Във връзка с горното е констатирано, че полагащите се разходи за амортизации за 2014 г. са в размер на 18 451.30 лв. /19 620.28 лв. съгласно ДАП- 1 168,98 лв. начислени в повече амортизации за автомобил „И."/.

На основание чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч, органите по приходите са приели, че по отношение на установените приходи от продажби на стоки в размер на 1 885 32,68 лв., следва да се определят и съответстващите разходи, които в случая са в размер на 1 000260.33 лв. - отчетна стойност на продадените през 2014 г., реализирани към 31.12.2014 г.

По отношение на осчетоводената по дебита на сметка 601 като текущ разход за дейността фактура, издадена от [фирма] на стойност 1 713,60 лв., органите по приходите са приели, че стоките, закупени с цитираната фактура, за които не е установено да са налични към 31.12.2014 г. при извършените от [фирма] инвентаризации, следва да се считат за продадени и стойността им да бъде включена в балансова стойност на продадените стоки. Предвид това, осчетоводеният от дружеството разход по дебита на сметка 601 в размер на 1 713,60 лв. не е признат.

В хода на ревизията е установено също, че освен стоки жалбоподателят е осъществил внос на резервни части за куфари и пътни чанти, а също и стойки за чанти и портфейли. Същите не са включени от ревизиращия екип в стойността на закупените стоки. Посочено е, че е следвало да бъдат осчетоводени по сметка 601 - Разходи за материали, тъй като не са установени като налични към края на годината при извършените инвентаризации. Внесените резервни части и стойки са признати от ревизиращите като разход за материали и са описани в табличен вид на стр. 78 в РД, с обща стойност 2 492,75 лв.

В противовес на горното е установено, че по дебита на сметка 601 - Разходи за материали, са осчетоводени три фактури на обща стойност 84.36 лв., по които получател е не ревизираното дружество, а ДЗЗД „Е.". Същото неправилно осчетоводяване е направено по още две фактури, издадени на ДЗЗД „Е.", чия

стойност е осчетоводена по сметка 609, общо 9,98 лв.

Предвид обстоятелството, че [фирма] не е получател по фактурите, органите по приходите не са признали разходите в размер на 84,36 лв. и 9,98 лв.

На следващо място е констатирано, че по дебита на сметка 602 два пъти е осчетоводена фактура №304922897 от 19.12.2014 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], на стойност 5,75 лв. Органите по приходите не са признали разхода.

За финансовата 2014 г. е установено също, че ревизираното дружество е осчетоводило разходи за наем в размер на 1 470.00 лв., но платените суми са върнати. С оглед това ревизиращият екип не е признал разхода за извършен.

Досежно фактура за транспорт №94093862 от 18.02.2014 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], на стойност 986.40 лв. е установено, че не е осчетоводена от ревизираното лице. С оглед това е взета предвид от ревизиращите като разход за външна услуга.

При така установеното за 2014 г. с Р А са признати и определени разходи общо в размер на 1 706 954,47 лв., описани в табличен вид на стр. 79-80 в РД.

Въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, от т. 1 до т. 16 от ДОПК и на основание чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 2 от ДОПК, за 2014 г. ревизиращите са определили размер на приходите -1 885 588,93 лв., размер на разходите - 1 706 954,47 лв., данъчна основа за облагане с корпоративен данък - 178 634,46 лв. и дължим корпоративен данък 17 863,45 лв.-При внесени през годината авансови вноски, общо, 5 250.00 лв. и ефективно внесен данък в размер на 2 456,65 лв. /или общо 7 706,65 лв./ е установен данък за довносяне, възлизащ на 10 156,80 лв. За невнесените в срок задължения е начислена съответната лихва.

Въз основа на допълнително представените от жалбоподателя и приети от съда писмени доказателства, както и въз основа на приетите по административната преписка, вещото лице в експертизата, също е посочило, че изписването на стоките за 2014 г. е еднократно по видове и техните стойности, докато заприходяването им е само по стойност, т.е. без аналитичност по вид и количество Видно от хронологична справка по с/ка 304 „Стоки“ има счетоводни статии за начислени стойности на транспорт по доставка на стоки, за които при съпоставка с наличните първични документи се констатира, че същите стойности са включени при заприходяването на стоките, които е ставало по Единния административен документ (ЕАД). Въз основа на констатациите по този пункт се установява, че стоковият поток не е отразен правилно в счетоводството на жалбоподателя, поради което стойността на продадените стоки следва да се определи като разлика между: сбора на определената обща стойност на наличността към 31.12.2013г.г., респективно 01.01.2014 г. и придобитите стоки през 2014 г. - от една страна и наличните количества към края на 2014 г., установени с инвентаризации в склада и търговските обекти - от друга. По фактура №[ЕГН] / 08.08.2014 г. с издател Ф. О., ЕИК[ЕИК], с данъчна основа 1 713.60 лв. и предмет доставка на описаните в

нея стоки е съставена счетоводна статия Дт с/ка 601 „Разходи за материали“ срещу Кт с/ка 401 „Доставчици“ (л.133), с която неправилно е начислен текущ разход вместо да се запишодят стоките по с/ка 304 „Стоки“. Няма данни, от които да е видно, че тази фактура не е включена в справката от жалбоподателя за придобитите стоки през годината, поради което данните от нея не са включени допълнително.

По отношение на данъчното преобразуване, вещото лице е констатирало, както и органите по приходите несъответствие между данните от данъчния амортизационен план и записаното в ГДД за 2014г. Годишната амортизационна квота по данъчно амортизационен план е в размер на 19 620.28 лв., която аналогично както при С. за категория „Транспортни средства“ следва да се коригира с отстраняване на записаната амортизация от 1 750.00 лв. и начисляване на нейно място на амортизация в размер на 581.02 лв. Така данъчната амортизационна квота става в размер на 18 451.30 лв. (19 620.28 лв. - 1 750.00 лв. + 581.02 лв.). С оглед на изложеното, изводите на ревизиращия екип се потвърждават и от вещото лице.

3. За данъчен период 2015 г.

Дружеството е подало ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №2203И0061951 от 30.03.2016 г. Декларирани са общо приходи по отчета за приходи и разходи в размер на 1 828 257,03 лв. Същият размер е посочен и представената оборотна ведомост /при разлика 0,06 лв/.

През 2015 г. за отчитане на стоките в дружеството са заведени счетоводни сметки 301 - Доставки и 304 - Стоки. Установено е, че сметка 301 е без салда, както към началото на периода - 01.01.2015 г., така и към 31.12.2015 г.

По дебита на сметка 301 са осчетоводени стоки от внос и стоки от вътреобщностно придобиване. Съгласно представеното извлечение от сметка 301, дебитният оборот е в размер на 1 109 665,17 лв. Тази сума не съответства на данните по оборотна ведомост, в която е посочен дебитен оборот по сметката в размер на 1 052 933,10 лв.. или с 56 732,07 лв. по-малко. През 2015 г. за отчитане на стоките в дружеството са заведени счетоводни сметки 301 - Доставки и 304 - Стоки. Установено е, че сметка 301 е без салда, както към началото на периода - 01.01.2015 г., така и към 31.12.2015 г.

По дебита на сметка 301 са осчетоводени стоки от внос и стоки от вътреобщностно придобиване. Съгласно представеното извлечение от сметка 301, дебитният оборот е в размер на 1 109 665, 17 лв. Тази сума не съответства на данните по оборотна ведомост, в която е посочен дебитен оборот по сметката в размер на 1 052 933.10 лв.. или с 56 732,07 лв. по-малко.

По отношение на стоките от внос, жалбоподателят е заявил, че закупната им стойност, осчетоводена по дебита на сметка 301 - Стоки, е формирана като сбор от стойността на стоките, митото при внос и разходите за транспорт. Ревизиращите са констатирали, че част от разходите за транспорт на внесените стоки са осчетоводени от жалбоподателя двукратно - един път като елемент от стойността на внесената стока и митото и втори път като разходи за външни

услуги. На жалбоподателя е указано, че следва да представи фактури, обосноваващи направените счетоводни записвания.

Дружеството е депозирало писмени обяснения, съгласно които по повод годишните приключвания за натрупаните в съответната календарна година обороти са извършени операции за формирането на оборотите и салда по сметките. За целта са осъществени изравнителни, коригиращи и сторнировъчни операции. Посочено е, че счетоводният софтуер не дава възможност за аналитично отчитане по контрагент и документ. Заявено е, че за посочените в искането счетоводни записвания не може да бъде предоставена коректна, детайлна информация. Декларирано е също, че при съставяне на обобщените счетоводни статии са извършвани изчисления по хронологични записвания на счетоводните сметки и със съответни натрупвания.

При преглед на представеното извлечение от сметка 304 - Стоки, е установено, че по дебита на сметката и кредита на сметка 401 - Доставчици, са осчетоводени закупени стоки от страната и от внос общо на стойност 14081,64 лв. На 31.12.2015 г. сметка 304 е дебитирана, като е кредитирана сметка 401 със сторно операции за сумите 5 331,93 лв. и 29 120,35 лв. Във връзка с тези счетоводни записвания ревизиращите са изискали документи, но такива не са представени.

Предвид обстоятелството, че при заприходяване на стоките два пъти е осчетоводен транспорт, е направен извод, че същите не са заведени с реалната им цена на придобиване, в следствие на което не са и изписани с реалната им стойност.

Органите по приходите са формирали цената на придобиване по видове стоки, съгласно представените от ревизираното дружество първични счетоводни документи -фактури за покупка на стоки от страната и от ЕС, ЕАД за внос на стоки и фактури за транспорт, придружаващи ЕАД. В таблица на стр. 49-50 в РД са описани наличностите към 01.01.2015г.

От заключението на вещото лице се установява, че за процесния период стоковият поток не е отразен правилно в счетоводството на дружеството, поради което стойността на продадените стоки, следва да се определи като разлика между сбора на общата стойност на наличността към 31.12.2014г., респективно 01.01.2015г. и придобитите стоки през 2015г. от една страна и наличните количества в края на 2015г., установени с инвентаризации в склада и търговските обекти.

В хода на ревизията са представени инвентаризационни описи от извършена инвентаризация в края на годината, в които стоките са описани по вид, мярка /бр./ и количество. По сметка 304 са установени наличности на стойност 426 663,58 лв. Сумата съответства на посочената по дебитното салдо на сметката към 31.12.2015 г. съгласно представените оборотна ведомост и главна книга.

Предвид констатираните несъответствия и неправилното заприходяване на стоките през годината, органите по приходите не са приели отразената единична цена и обща стойност по видове към 31.12.2015 г. От разликата

между придобитите от [фирма] стоки /наличните стоки към 01.01.2015 г. + закупените стоки през 2015 г./ и наличните стоки към 31.12.2015 г. са установени продадените от ревизираното лице стоки през 2015 г. Данните са обобщени в таблица на стр. 51-52 в РД. Органите по приходите са констатирани, че отчетна стойност на продадените през 2015 г. стоки е в размер на 1 028 965,30 лв.

Съгласно данните в главната книга на дружеството за 2015 г. е установено, че общо кредитният оборот на сметка 304 е в размер на 997 729,19 лв. Същите не съответства на посочения в оборотната ведомост, който е в размер на 977 358,55 лв., или с 20 370,64 лв. по-малко. Трета сума е посочена в отчета за приходи и разходи 984 000,00 лева.

При тези факти и обстоятелства за определяне на приходите от продажби на стоки през 2015 г., органите по приходите са изчислили средната търговска надценка на дружеството при продажба на стоки, като са взели предвид данните от представения от [фирма] отчет за приходите и разходите за 2015 г. Установено е, че средният процент надценка, с която дружеството е работило през 2015 г. и която е отчетло като краен резултат от дейността си, е в размер на 85,7844% /1 828 118,53 лв. приходи от продажби на стоки спрямо 984 000,00 лв. балансова стойност на продадените стоки/.

На база извършения анализ относно вида, количеството и стойността на реализираните стоки и установения процент надценка, органите по приходите са определили размер на приходите от продажби на стоки за 2015 г. - 1 911 657,01 лв. /отчетна стойност на стоките в размер на 1 028 965,30 лв. + 85,7844 % търговска надценка/. Констатирано е, че отчетените от [фирма] приходи от продажби на стоки за 2015 г. са в размер на 1 828 118,53 лв. /осчетоводени по кредита на счетоводна сметка 702/ или налице са 83 538,48 лв. неотчетени приходи от продажби на стоки.

По отношение на разходите е установено, че съгласно представената оборотната ведомост същите са в размер на 1 765 786,24 лв.. а декларираните разходи в ГДД са в размер на 1 748 256,62 лв. или със 17 529,62 лв. повече. При съпоставка на разходите по оборотна ведомост с декларираните разходи в подадения от [фирма] отчет за приходите и разходите за 2015 г. също са установени разлики, описани в таблица на стр. 81 в РД.

За размер на извършените разходи за външни услуги и други разходи, органите по приходите са приели разходите съгласно оборотната ведомост, тъй като за тях са представени първични счетоводни документи. От осчетоводените разходи по дебита на сметки 602 и 609, ревизиращите органи не са признали разходи, документирани с фактури, по които получател не е ревизираното лице. както и двукратно осчетоводени разходи по една и съща фактура.

Предвид установените в хода на ревизията приходи от продажби на стоки в размер на 1 911 657,01 лв.. на основание чл. 4, ал. 1. т. 4 от ЗСч, приходните органи са определили и съответстващите разходи, а именно стойността на придобиване на стоките, възлизаща на 1 028 965.30 лв.

Констатирано е, че освен стоки от ревизираното дружество са внесени и резервни части за куфари. Същите не са включени от ревизиращите в общата стойност на закупените стоки. Посочено е, че е следвало да бъдат осчетоводени като разход по сметка 601 -- Разходи за материали. Резервните части са описани в таблица на стр. 82 в РД.

На следващо място е установено, че по дебита на сметка 601 като текущ разход за дейността е осчетоводена фактура №2675827 от 25.05.2015 г., издадена от „С. 97" О.. ЕИК[ЕИК] за покупка на монитор, на стойност 230,79 лв., кабел на стойност 23,86 лв. и компютърна конфигурация на стойност 864.75 лв. или общо на стойност 1 119.40 лв. Ревизиращите са приели, че придобития от [фирма] компютър, осчетоводен като текущ разход за дейността, представлява данъчен дълготраен материален актив по смисъла на чл. 50 от ЗКПО. който отговаря на изискванията за амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия и стойността му превишава 700.00 лв. Във връзка с това органите по приходите не са признали разходи в размер на 1 119.40 лв., формиращи данъчен амортизируем актив. Този извод е направен и от вещото лице /лист54 от номерацията на експертизата/. От органите по приходите е определена годишна данъчна амортизационна норма и полагащи се годишни данъчни амортизации по реда на чл. 58, ал. 3 от ЗКПО в размер на 326,49 лв.

Съгласно представения данъчен амортизационен план, начислените за 2015 г. данъчни амортизации на заведените в дружеството активи са в размер на 25 839,42 лв.

В хода на ревизията е направена корекция на начислените от жалбоподателя данъчни амортизации в размер на 1 750,00 лв. за закупения през 2013 г. товарен автомобил „И.". Посочено е, че в този случай полагащите се годишни данъчни амортизации са в размер на 581,02 лв. или с 1 168,98 лв. по-малко от начислените от [фирма].

В обобщение на горното органите по приходите са констатирани, че полагащите се за 2015 г. разходи за амортизации са в размер на 24 996,93 лв. /25 839,42 лв., съгласно ДАП - 1 168,98 лева начислени в повече амортизации за автомобил „И." + 326,49 лв. полагащи се амортизации за установеният при ревизията данъчен амортизируем актив -компютър/. Извод, че разходите за амортизации следва да се намалят и данъчната амортизационна квота да стане в размер на 24 996,93 лева присъства и в ССЧЕ /лист58 от номерацията на експертизата/

На следващо място е установено, че по дебита на сметка 602 са осчетоводени три фактури на обща стойност 151,00 лв., по които получател е ДЗЗД „Е.", а по дебита на сметка 609 също са осчетоводени три фактури, на обща стойност 23,62 лв., по които получател отново е ДЗЗД „Е.", а не ревизираното дружество. Освен това по дебита на сметка 602 два пъти е осчетоводена фактура №308147916 от 17.02.2015 г., издадена от [фирма], на стойност 5,75 лв.

Предвид липсата на документална обосновааност, ревизиращите органи не са

признали отчетените разходи общо в размер на 180,37 лв.

Във връзка с така установените факти и обстоятелства, ревизиращите органи са заключили, че разходите за 2015 г. са в размер на 1 809 075,84 лв. /описани в табличен вид на стр. 84 в Р Д/.

Въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, от т. 1 до т. 16 от ДОПК и на основание чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 2 от ДОПК, органите по приходите са определили за отчетната 2015 г. всичко приходи 1 911 795,57 лв., всичко разходи 1 809 075,84 лв., данъчна основа за облагане с корпоративен данък в размер на 102 719,73 лв. и дължим данък в размер на 10 271,97 лв. При внесени през годината авансови вноски в размер на 5 400.00 лв. и ефективно внесен данък в размер на 2 600,04 лв. /или общо 8 000.04 лв./ е установен данък за довносяне в размер на 2 271,93 лв. За невнесените в срок задължения е начислена лихва.

4. За данъчен период 2016 г.

С ГДД по чл. 92. ал. 1 от ЗКПО вх. №2203ИО()807% от 30.03.2017 г., [фирма] е декларирало общо приходи по отчета за приходи и разходи в размер на 2135 600,61 лв. Съгласно представената оборотна ведомост, изготвена към 31.12.2016 г., приходите за годината са в по-голям размер - 2 136 192,99 лв.

Освен това при съпоставка на нетните приходи от продажби по отчета за приходи и разходи /с-ка 702 и сметка 709/, които са в размер на 2 136 191,90 лв., с данъчната основа на извършените продажби по СД по ЗДДС за годината, които са в размер на 2 136 295,23 лв., също е установена разлика в размер на 103,33 лв. повече декларирани продажби по СД спрямо отчетените приходи. Установено е, че тази разлика е в резултат на издадена от жалбоподателя фактура №2982 от 22.04.2016 г. на стойност 103,33 лв., включена в дневника за продажби и в СД по ЗДДС и погрешно осчетоводена по дебита сметки от група 70.

По отношение на разликата между приходите съгласно представената оборотна ведомост /2 136 192,99 лв./ спрямо декларираните приходи по ГДД по чл. 92 от ЗКПО /2 135 600,61 лв./ възлизаща на 592,38 лв.. органите по приходите са установили, че същата е от осчетоводени приходи по кредита на сметка 709, невключени в ГДД.

Установено е, че през 2016 г. за отчитане на стоките в дружеството са заведени счетоводни сметки 301 - Доставки и 304 - Стоки. Сметка 301 към 01.01.2016 г. и към 31.12.2016 г. е без салда. По дебита на сметка 301 са осчетоводени стоки от внос и стоки от ВОП. Съгласно представеното извлечение от сметка 301, дебитният оборот на сметката е в размер на 375 247.09 лв.

От анализа на движението по сметките е установено, че от дебита на сметка 301 със сторно операции са изписани стоки на стойност 20 954,69 лв., които през сметка 499 са осчетоводени по дебита на сметка 501 и са изписани стоки на стойност 31 158.28 лв.. които през сметка 499 са осчетоводени по дебита на сметка 402. Ревизираното дружество е дало писмени обяснения, в които е посочило, че по повод годишните приключвания за натрупаните в съответната

календарна година обороти са извършени операции за формирането на оборотите и салда по сметките. За целта са осъществени изравнителни, коригиращи и сторнировачни операции. Не са представени документи като основания за счетоводните записвания.

Съгласно представената оборотна ведомост, дебитния оборот на сметка 301 е в размер на 315285.95 лв. или с 59961.14 лв. по-малко от дебитния оборот по представеното извлечение на сметката. Установено е, че по дебита на сметка 301 са осчетоводени вътреобщностни придобивания на стоки общо на стойност 59 961,14 лв. Жалбоподателят е дал обяснение, че стоките по протоколи за ВОП не са осчетоводени през инвойс фактурата, а през протокол по чл. 117 от ЗДДС и тъй като счетоводният софтуер не разпознава протокола като тип документ, записът не е прехвърлен в оборотната ведомост.

Освен горното, констатирани са факти и обстоятелства, идентични с установените и за предходните периоди, а именно покупната стойност на стоките от внос, осчетоводена по дебита на сметка 301. е формирана от стойността на стоките, митото при внос и разходите за транспорт. Едновременно с това част от разходите за транспорт на внесените стоки са осчетоводени два пъти - като са прибавени към стойността на внесената стока и митото и като разходи за транспортна услуга.

Съгласно представеното извлечение на счетоводна сметка 301 е установено, че кредитният оборот по сметката е в размер на 315 285,95 лв. По кредита на сметка 304 са изписани стоки на стойност 7 390.00 лв.. които през сметка 499 са осчетоводени със сторно операция по кредита на сметка 301. Не са представени документи, обосноваващи тези счетоводните записвания.

По дебита на сметка 304 са осчетоводени стоки от внос и стоки от ВОП. Съгласно представеното извлечение от сметка 304 е констатирано, че дебитният оборот на сметката е в размер на 1 378 724,17 лв. Въз основа на представено извлечение на сметка 301 е констатирано, че сметка 304 е дебитирана, като е кредитирана сметка 301 със сумата 315645,95 лв. или със 105186,08 лв. по-малко, отколкото е сумата по извлечението на сметка 304. При преглед на извлечението на сметка 301 е установено, че на 31.12.2016 г. е взета сторно операция дебит сметка 304 на кредит сметка 301 със сумата 105 186,08 лв., която сума не е посочена в извлечението на сметка 304. Или от дебита на сметка 304 чрез сторно операция са изписани стоки, които са осчетоводени в дебита на сметка 301. Съгласно главната книга за 2016 г., сметка 304 е дебитирана, като е кредитирана сметка 301 със сумата 315 645,95 лв. С тази сторно операция на стойност 105 186,08 лв., дебитният оборот на сметка 304 е формиран в размер на 1 273 538,09 лв. По данни от представената оборотна ведомост, дебитният оборот на сметка 304 възлиза на 1 240 713,50 лв. или с 32 824,59 лв. по-малко.

Установено е, че по дебита на сметка 304 са осчетоводени вътреобщностни придобивания на стоки общо на стойност 32 824,59 лв.

Предвид дадените от жалбоподателя писмени обяснения досежно

осчетоводяването на стоките по протоколи за ВОП, както и установеното двукратно осчетоводяване на разходи за транспорт, органите по приходите са направили извод, че стоките не са били заведени с реалната им цена на придобиване. В резултат на това не са и изписани с реалната им стойност.

С оглед горното, ревизиращите органи са формирали цена на придобиване по видове стоки, съгласно представените в хода на ревизията първични счетоводни документи -- фактури за покупка на стоки от страната и от ЕС, НАД за внос на стоки и фактури за транспорт, придружаващи ЕАД. В таблица на стр. 55 в РД са посочени наличностите на стоки към 01.01.2016 г., установени при ревизията, закупените стоки през 2016 г., установени при ревизията и общо стоките, които са придобити от ревизираното лице по видове, количество, стойност и единична цена. .

От [фирма] е изготвена и предоставена справка за закупените стоки през отчетната 2016 г., която няма разлика с установените от ревизиращите данни за закупени стоки.

В хода на ревизията са представени инвентаризационни описи за извършена от дружеството инвентаризация на дълготрайните материални активи и стоки във всичките му обекти. Видно от описите, общо по сметка 304 - Стоки, са установени наличности на стойност 475 953,18 лв. Сумата съвпада с дебитното салдо към 31.12.2016 г. на сметка 304 по оборотна ведомост и главна книга.

Предвид установените несъответствия, описани по-горе в настоящото решение, органите по приходите не са приели отразената единична цена и обща стойност на стоките по видове към 31.12.2016 г., тъй като същата е формирана на база неправилното им заприходяване, както към 01.01.2016 г., така и през годината. Като са взети предвид установените количества по видове стоки при извършените инвентаризации, ревизиращите органи са определили обща стойност на наличните стоки към 31.12.2016 г. Относно разликата между придобитите от [фирма] стоки /наличните стоки към 01.01.2016 г. плюс закупените стоки през 2016 г./ и наличните стоки към 31.12.2016 г., е направен извод за стойността на продадените от ревизираното лице стоки през 2016 г. Данните са обобщени в таблица на стр. 56 - 57 от РД. В резултат на това е установено, че отчетна стойност на продадените през 2016 г. стоки е в размер на 1 264 152,62 лв.

За определяне на приходите от продажби на стоки през 2016 г., органите по приходите са определили средна търговска надценка в размер на 79,3114% 2 135 599,52лв. приходи от продажби на стоки спрямо 1 191 000,00 лева балансова стойност на продадените стоки.

На база на извършения анализ, относно вида и стойността на реализираните стоки, съобразно процента надценка, ревизиращите са установили, че приходите на дружеството от продажби на стоки за 2016 г. са в размер на 2 266 769,76 лв. /отчетна стойност на стоките в размер на 1 264 152,62 лв. плюс 79.3114 % търговска надценка/. Отчетените от [фирма] приходи от продажби на стоки за 2016 г. са в размер на 2 135 599,52 лв. /осчетоводени по кредита на

счетоводна сметка 702/. Разликата от 131170,24 лв. е приета за неотчетени приходи от продажби на стоки.

Вещото лице също е направило извод, че при заприходяване на част от внесените стоки, разходите по доставката са осчетоводени от жалбоподателя двукратно – един път на основание ЕАД като елемент от стойността на внесената стока, митото и разходите по доставката и втори път- по фактурата за разходите по доставката. Стоковият поток не е отразен правилно в счетоводството на жалбоподателя, като стойността на продадените стоки, според вещото лице, следва да се определи като разлика между сбора на общата стойност на наличността към 31.12.2015г. и придобитите стоки през 2016г. от една страна и наличните количества към края на 2016г., установени с инвентаризации в склада и търговските обекти- от друга страна.

Общо установените в хода на ревизията приходи за отчетната 2016 г. са в размер на 2 266 770,85 лв. /2 266 769,76 лв. приходи от продажби на стоки плюс 1,09 лв. приходи от лихви, осчетоводени по кредита на сметка 721 /.

По отношение на разходите, органите по приходите са установили, че съгласно представената оборотна ведомост, изготвена към 31.12.2016 г., същите са в размер общо 2040820,31 лв.

Констатирано е, че по дебита на сметка 601 са осчетоводени две фактури на обща стойност 98.92 лв.. описани в таблица на стр. 86 в РД. по които получател не е ревизираното дружество. Отделно от това по дебита на сметка 601 два пъти е осчетоводена фактура №[ЕГН] от 01.04.2016 г., издадена от [фирма]. ЕИК[ЕИК]. на стойност 15,33 лв.

Предвид липсата на документална обосновааност, ревизиращите органи не са признали осчетоводените разходи, възлизащи общо на 114.25 лв.

В хода на ревизията е установено, че освен стоки жалбоподателят е внасял и резервни части, които е следвало да осчетоводи като разходи за материали. Не е установено да са налични към края на годината при извършените инвентаризации. Внесените резервни части са подробно описани в таблица на стр. 86 - 87 в РД.

От представените счетоводни разпечатки, органите по приходите са установили също, че за отчетната 2016 г. от ревизираното дружество за една и съща доставка разходите са отчитани два пъти веднъж по проформа фактурата и веднъж по окончателната фактура. Осчетоводения втори път разход по дебита на счетоводна сметка 602 на стойност 93.88 лв. не е признат.

Установено е също, че по дебита на сметка 602 са осчетоводени разходи за телефонни разговори на работници на стойност 592.38 лв., които също не са признати от ревизиращите органи, като разход, несвързани с дейността на дружеството.

На следващо място е установено, че на 01.04.2016 г. по дебита на сметка 602 е осчетоводена фактура №450 от 02.01.2013 г., издадена от [фирма], с предмет „разходи за термопомпени агрегати, поставяне замазка и второ ниво спринклерна инсталация", на стойност 15 357,10 лв. При осчетоводяването е

посочена дата на фактурата 02.01.2016 г. На основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗСч, органите по приходите са признали разходите по горесцитираната фактура в момента на тяхното възникване - 2013 г., поради което не са признати в годината на счетоводното им отчитане - 2016 г.

Констатирано е, че по дебита на сметка 602 като текущ разход за дейността е осчетоводена фактура №[ЕГН] от 01.11.2016 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] за продажба на устройство на стойност 1 559,80 лв. Посочено е, че придобитото от ревизираното дружество устройство, осчетоводено като текущ разход за дейността, представлява данъчен дълготраен материален актив по смисъла на чл. 50 от ЗКПО и отговаря на изискванията за амортизируем дълготраен материален актив съгласно НСС, тъй като стойността му е над 700,00 лв. С оглед това при ревизията не са признати разходите в размер на 1 559,80 лв. Вместо това органите по приходите са определили годишна данъчна амортизационна норма и полагащи се годишни данъчни амортизации по реда на чл. 58, ал. 3 от ЗКПО в размер на 64,99 лв.

Съгласно представения данъчен амортизационен план, начислените за 2016 г. данъчни амортизации на заведените в дружеството активи са в размер на 33 972,91 лв.

Установено е, че от ревизираното дружество са начислени данъчни амортизации в размер на 1 750,00 лв. за закупения през 2013 г. товарен автомобил „И.“, като полагащите се годишни данъчни амортизации за същия са в размер на 581,02 лв. или с 1 168,98 лв. по-малко от начислените от [фирма]. За финансовата 2015 г. е установено, че са осчетоводени разходи за покупка на компютър в размер на 1 119,40 лв., формиращи данъчен амортизируем актив. Разходите не са признати от органите по приходите. По реда на чл. 58, ал. 3 от ЗКПО са определени годишни данъчни амортизации за 2016 г. в размер на 559,70 лв.

При така установеното, органите по приходите са констатирани, че полагащите се за 2016 г. разходи за амортизации на дружеството са в размер общо 33 428,62 лв. /33 972,91 лв., съгласно ДАП - 1 168,98 лв. повече начислени амортизации за автомобил „И.“ + 559,70 лв. разходи за амортизации за компютър + 64,99 лв. разходи за амортизации за устройство/.

Във връзка с така установените факти и обстоятелства, ревизиращите органи са заключили, че общо разходите за 2015 г. са в размер на 2 098 728,32 лв. /описани в табличен вид на стр. 89 в РД/.

Въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, от т. 1 до т. 16 от ДОПК и на основание чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 2 от ДОПК, органите по приходите са определили за отчетната 2016 г. всичко приходи - 2 266 770,85 лв., всичко разходи - 2 098 728,32 лв., данъчна основа за облагане с корпоративен данък в размер на 168 042,53 лв. и дължим данък в размер на 16 804,25 лв. При внесени през годината авансови вноски в размер на 5 400,00 лв. и ефективно внесен данък в размер на 4 137,27 лв. /или общо 9 537,27 лв./ е установен данък за довносяне в размер на 7 266,98 лв. За

невнесените в срок задължения е начислена лихва.

За данъчен период 2017 г.

С ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО вх. №2203И0101410 от 30.03.2018 г., [фирма] е декларирало общо приходи по отчета за приходи и разходи в размер на 2588328,12лв.

При извършена съпоставка на нетните приходи от продажби по отчета за приходи и разходи /с-ка 702/. които са в размер на 2 588 327,93 лв.. с данъчната основа на извършените продажби по СД по ЗДДС за годината, които са в размер на 2 628 170,43 лв., органите по приходите са констатирани, че е налице разлика от 39 842,50 лв. повече декларирани продажби по СД спрямо отчетените приходи. Установено е, че разликата произтича от отразени продажби по данни от фискалните устройства, които неправилно са осчетоводени от жалбоподателя по дебита на сметка 501 - Каса в лева и кредита на сметка 411 - Клиенти, вместо по кредита на сметки от група 70. Този извод е изложен и от вещото лице, че приходите следва да бъдат увеличени със сумата от 39 842,50 лева / лист 81 от номерацията на експертизата/

Предвид гореизложеното, установените в хода на ревизията приходи за 2017 г. са в размер на 2 628 170,62 лв. /2 628 170,43 лв. приходи от продажби на стоки + 0,02 лв. приходи от лихви, осчетоводени по кредита на сметка 721 + 0.17 лв. приходи от валутни операции, осчетоводени по кредита на сметка 724/. Същият размер на приходите е посочен и в заключението на вещото лице.

По отношение на разходите, съгласно представената оборотна ведомост, изготвена към 31.12.2017г., органите по приходите са установили, че същите са в размер на 2 480 451,35 лв. /описани в таблица на стр. 90-91 в РД/.

От анализа на движението по сметки от гр. 60, ревизиращите са установили, че по дебита на сметка 601 са осчетоводени два пъти фактури, издадени от И. къща [фирма], ЕИК[ЕИК] на стойност 2.33 лв. и [фирма] за абонаментно обслужване, на стойност 191.67 лв. Органите по приходите не са признали повторното осчетоводяване на разходите, общо в размер на 194,00 лв.

В хода на ревизията е установено, че през 2017 г. [фирма] е внасяло резервни части и мостри, които е следвало да осчетоводи като разход по счетоводна сметка 601 Разходи за материали. Разходът е признат от ревизиращите. Резервните части са описани подробно в таблица на стр. 91 - 92 в РД.

Констатирано е, че по дебита на сметка 602 като текущ разход за дейността е осчетоводена проформа фактура №300105 от 09.02.2017г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с предмет на доставка „обзавеждане по оферта". Фактурата е на стойност 8 179,17 лв. Закупеното от дружеството обзавеждане за магазин е включено в счетоводния и данъчния амортизационен план, като за 2017 г. са начислени счетоводни разходи за амортизации по дебита на сметка 603 и данъчни амортизации, с които е намален счетоводния финансов резултат за годината на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО. Едновременно с това е осчетоводило същата сума по сметка 602. която е приключена със сметка 702 - Приходи от продажби на стоки и сметка 123 - Печалби и загуби от текущата

година. Видно от това активът е заведен като ДМА и в същото време разходът за закупуването му е включен изцяло в разходите на дружеството и с него е намален счетоводният финансов резултат за 2017 г.

Ревизиращите са се мотивирали, че придобитото от жалбоподателя обзавеждане за магазин, осчетоводено като текущ разход за дейността, представлява данъчен дълготраен материален актив по смисъла на чл. 50 от ЗКПО. Констатирано е, че актива правилно е заведен по счетоводна сметка 206 стопански инвентар, както и в счетоводния и в данъчния амортизационен план на задълженото лице, но незаконосъобразно са осчетоводени и разходи за придобиването му в размер на 8 179,17 лв. С оглед това същите не са признати. Установено е също, че някои разходи са осчетоводени двукратно от жалбоподателя, например направено прашане по фактура №[ЕГН] от 01.02.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], на стойност 6 740,80 лв., платен наем в размер на 445,90 лв., разходи по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] на стойност 216,00 лв. и от [фирма], ЕИК[ЕИК] на стойност 130,00 лв.

Общият размер на документално необоснованите разходи, възлизащ на 7532,27 лв. не е признат от ревизиращите.

Съгласно представения данъчен амортизационен план е установено, че начислените за 2017 г. данъчни амортизации на заведените в дружеството активи са в размер на 47 363,32 лв. Установено е, че жалбоподателят е начислил данъчни амортизации в размер на 291,67 лв. за закупения през 2013 г. товарен автомобил „И.“, като полагащите се годишни данъчни амортизации за същия са в размер на 96,82 лв. или със 194,85 лв. по-малко.

Едновременно с това на дружеството са признати полагащите се за годината данъчни амортизации за активи, придобити през предходните периоди, а именно за придобит през 2015 г. компютър - призната годишна амортизация в размер на 233,21 лв. и за придобито през 2016 г. устройство - призната годишна амортизация в размер на 779,90 лв.

При така установеното, органите по приходите са констатирани, че полагащите се за 2017 г. разходи за амортизации на дружеството са общо 48 181,58 лв. /47 363,32 лв., съгласно ДАП - 194,85 лв. начислени в повече амортизации за автомобил „И.“ + 233,21 лв. полагащи се амортизации на установен данъчен амортизируем актив компютър + 779,90 лв. полагащи се амортизации на установен данъчен амортизируем актив устройство/.

По дебита на сметка 609 е осчетоводена фактура №36178 от 08.07.2017 г. на стойност 18,72 лв.. издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с получател Е. П. П., управител на жалбоподателя, а не с получател ревизираното дружество. Констатирано е също, че по дебита на сметка 609 два пъти е осчетоводена фактура №[ЕГН] от 02.04.2017 г., издадена от „Е., ЕКСПРЕС“ О., ЕИК[ЕИК], на стойност 4,75 лв. Предвид липсата на документална обосноваост, ревизиращите органи не са признали разходите общо в размер на 23,47 лв.

На следващо място е установено, че по дебита на сметка 691 и кредита на

сметка 503 - Разплащателна сметка в лева, са осчетоводени дарения общо в размер на 1 500,00 лв. /1 000,00 лв., преведени на А. М. М. и 500,00 лв., преведени на S. Детски селища/. Предвид това, че разходите не са свързани с дейността на дружеството, същите не са признати за данъчни цели.

Установено е също, че съгласно представеното извлечение от сметка 301, дебитният оборот на сметката е в размер на 176 600,52 лв., а съгласно представената оборотна ведомост, дебитният оборот на сметка 301 е в размер на 105 044,22 лв. или със 71 556,30 лв. по-малко.

Органите по приходите са констатирани, че по дебита на сметка 301 са осчетоводени ВОП на стоки на стойност 71 556,30 лв., съответстваща на установената разлика.

Установено е също, че по представено извлечение от сметка 304, дебитният оборот на сметката е 1 463 344,00 лв., а по оборотна ведомост е размер на 1 444 310,40 лв., или с 19 033,60 лв. по-малко. Констатирано е, че тази сума съответства на осчетоводените по дебита на сметка 301 вътреобщностни придобивания.

Жалбоподателят е дал обяснения, посочени и по-горе в решението, а именно, че счетоводният софтуер не разпознава протокола по чл. 117 от ЗДДС като тип документ, поради което записът не се прехвърля в оборотната ведомост.

Предвид обстоятелството, че при заприходяване на стоките два пъти е осчетоводен транспорт, органите по приходите са формирали извод, че същите не са заведени с реалната им цена на придобиване, в следствие на което не са и изписани с реалната им стойност. Във връзка с това ревизиращите са формирали цена на придобиване по видове стоки, съгласно представените при ревизията първични счетоводни документи - фактури за покупка на стоки от страната и от ЕС, ЕАД за внос на стоки и фактури за транспорт, придружаващи ЕАД. В таблица на стр. 95-96 в РД са описани наличностите на стоки към 01.01.2017 г., закупените стоки през 2017 г. и общо установените при ревизията стоки по вид, количество, стойност и единична цена.

От „Е. БГ“ О. също е изготвена и предоставена справка за закупените стоки през отчетната 2017 г. Констатирано е, че разликата между установените при ревизията закупени стоки и представената справка от ревизираното дружество е в стойността на куфарите и възлиза на 624,77 лв.

В хода на ревизията са представени инвентаризационни описи от извършена инвентаризация на дълготрайните материални активи и стоки във всички обекти на жалбоподателя. Видно от същите общо за сметка 304 - Стоки, са установени наличности на стойност 411 246,42 лв.. Сумата съответства на посочената по дебитното салдо към 31.12.2017 г. на сметка 304 съгласно представените от жалбоподателя оборотна ведомост и главна книга.

Предвид установените несъответствия, описани по-горе в решението, органите по приходите не са приели отразената единична цена и обща стойност на стоките по видове към 31.12.2017 г., тъй като същата е формирана на база неправилното им заприходяване, както към 01.01.2017 г., така и през 2017 г.

Като са взети предвид установените количества по видове стоки при извършените инвентаризации, ревизиращите органи са определили общата стойност на наличните стоки към 31.12.2017 г. Направен е извод, че разликата между придобитите от [фирма] стоки /наличните стоки към 01.01.2017 г. + закупените стоки през 2017 г./ и наличните стоки към 31.12.2017 г., представлява продадени от дружеството стоки, от които не са осчетоводени приходи. Данните са обобщени в таблица на стр. 97-98 в РД.

В резултата на извършените преизчисления, органите по приходите са установили, че отчетна стойност на продадените през 2017 г. стоки е в размер на 1 459 346,52 лв. Същата е приета и от жалбоподателя.

Съгласно представената главна книга за 2017 г., органите по приходите са констатирани, че стойността на продадените стоки по кредита на сметка 304 и дебита на сметка 702 е в размер на 1 509 017,15 лв. Сумата съвпада с данните от оборотната ведомост, но не и тези по отчета за приходи и разходи. В отчета е посочена балансова стойност на продадените стоки е 1 510 000,00 лева.

Ревизиращите органи са приели, че балансовата стойност на продадените през 2017 г. стоки е в размер на 1 459 346,52 лв., тъй като наличните стоки към 01.01.2017 г., както и закупените през 2017 г. стоки не са заведени от ревизираното лице с реалната им цена на придобиване, вследствие на което не са и изписани с реалната им стойност. Видно от възражението срещу констатациите в РД, тази стойност не е оспорена от жалбоподателя.

Разходите за 2017 г., определени от ревизиращите в размер на 2 413 701,80 лв., са описани в табличен вид на стр. 98 - 99 в РД.

Въз основа на направения анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, от т. 1 до т. 16 от ДОПК и На основание чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 2 от ДОПК, органите по приходите са определили за отчетната 2017 г. всичко приходи - 2 628 170,62 лв., всичко разходи - 2 413 701,80 лв., данъчна основа за облагане с корпоративен данък в размер на 214 468,82 лв. и дължим данък в размер на 21 446,88 лв. При внесени през годината авансови вноски в размер на 7 800,00 лв. и ефективно внесен данък в размер на 3 137,70 лв. /или общо 10 937,70 лв./ е установен данък за довносяне в размер на 10 509,18 лв. За невнесените в срок задължения е начислена и лихва.

Относно определяне на размера на неотчетените приходи при продажба на стоките за ревизионния период, свързано с определяне на размера на приходите на [фирма] за всеки един данъчен период и данъчната отчетност на жалбоподателя по ЗКПО, съдът изцяло възприема изводите на органите по приходите, а не на вещото лице. Според вещото лице стойността на продадените стоки, следва да се определи като разлика между сбора на общата стойност на наличността към края на предходната година, респективно началото на следващата календарна година и придобитите стоки през календарната година от една страна и наличните количества в края на календарната година, установени с инвентаризации в склада и търговските обекти.

Според органите по приходите, стойността на закупените и неосчетоводени стоки, следва да се определи съобразно процента надценка за всяка една от ревизираните години, с който работи търговецът – [фирма], която варира и е различна за всяка една година т.е. цената определена от органите по приходите, изцяло е съобразена с вида и характера на осъществяваната търговска дейност, счетоводната документация, вида, характера и стойността на реализираните стоки.

Органите по приходите с цел установяване на получените приходи от продажби на стоки, предвид установената и неоспорена отчетна стойност на продадените стоки, са определили средна търговска надценка при продажбата на стоки през 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г., ето защо, съдът изцяло възприема изводите на ревизиращия екип и на решаващия орган, относно размерът на установения данък по ЗКПО за всеки един от ревизираните периоди.

В хода на ревизията са предприети всички необходими действия за обективно установяване на фактите и обстоятелствата, от които зависи правилното установяване на задълженията на ревизираното лице за корпоративен данък по ЗКПО за процесните периоди.

Съобразно разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства. Доказателствената тежест за оборване на констатациите на ревизиращите е за жалбоподателя при условията на пълно насрещно доказване. В случая [фирма] не е ангажирало такива доказателства, които да оборят констатациите и изводите в ревизионния акт, поради това РА в тази му част следва да се потвърди.

II. По отношение на определените задължения по ЗДДС с РА, потвърдени с решението по ОДОП, в жалбата не са изложени конкретни доводи и възражения.

За определеният ДДС в размер на 5,50 лв. по фактура №1140 от 12.04.2014 г., издадена от [фирма] на АИППНП Д-р М. за продажба на чанта на стойност 33.00 лв.. настоящата инстанция приема изводите на ревизиращите органи и на решаващия орган за обосновани и законосъобразни. Касае се за облагаема доставка с място на изпълнение на територията на страната, а не за вътреобщностна доставка на стоки и съгласно разпоредбата на чл. 86. ал. 2 от ЗДДС. данъкът в размер на 5,50 лв. е дължим за данъчен период м. 04.2014 г., ведно със съответните лихви за забава.

Настоящият съдебен състав намира, че РА е законосъобразен и по отношение на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактури, по които получател е лице, различно от ревизираното дружество, или по фактури, по които правото е ползвано двукратно, общо в размер на 1 846.60 лв. за данъчни периоди м. 04.2014 г., м. 07.2014 г., м. 08.2014 г., от м. 03.2015 г. дом. 05.2015 г., м. 08.2015 г., м. 01.2016 г., м. 08.2016 г., от м. 02.2017 г. дом. 04.2017 г., м.

07.2017 г., м. 10.2017 г. им. 12.2017 г., Жалбоподателят не излага конкретни възражения срещу РА в тази му част и не представя доказателства, оборващи констатациите на ревизиращия екип.

Настоящата инстанция споделя изводите на органите по приходите и по отношение на начислените лихви за по-късно включени в дневниците за продажби фактури, издадени към клиенти на дружеството.

На основание чл. 25. ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. На датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, данъкът става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли, съгласно изискванията на чл. 25. ал. 6, т. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред, включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период и в СД по чл. 125 от ЗДДС за този данъчен период и посочи издадения документ в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Предвид разпоредбите на чл. 86. ал. 2 от ЗДДС, данъкът е длъжим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

Предвид гореизложеното и така установеното в хода на ревизията, за периода от датата на изтичане на срока за внасяне на данъка за данъчните периоди, през които същият е станал изискуем до датата на включване размера на данъка с подаване на СД по ЗДДС, в които са включени фактурите за продажби, е дължима съответната лихва на основание чл. 175 от ДОПК. във връзка с чл. 1 от ***Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания*** /ЗЛВДТДПДВ/.

По отношение на начислените лихви за по-късно включени в дневниците кредитни известия, следва да се съобрази чл. 115, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, според който при изменение на данъчната основа на доставка или при развалянето на доставка, за която е издадена фактура, доставчикът е длъжен да издаде известие към фактурата не по-късно от 5 дни от възникване на съответното обстоятелство. На основание чл. 115, ал. 3 от ЗДДС, при намаление на данъчната основа или при разваляне на доставки се издава кредитно известие. Известието се издава най-малко в два екземпляра - за доставчика и за получателя, на основание чл. 115, ал. 5 от ЗДДС. На основание чл. 124, ал. 5 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени.

Във връзка с горното и съобразно цитираните норми, за периода от датата на изтичане на срока за внасяне на данъка за данъчните периоди, през които е следвало да се включат кредитните известия до датата на включването им с подаване на СД по ЗДДС, е дължима съответната лихва на основание чл. 175 от

ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото, разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1, т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /изм. ДВ. бр.45 от 15 Май 2020г./ следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 2038 лева., съобразно материалния интерес / общо установени данъчни задължения по ЗКПО и ЗДДС ведно с определените лихви в размер на 50 266,81 лева/.

Съдът констатира, че с определение, произнесено в открито съдебно заседание е задължил жалбоподателя в 7-дневен срок да внесе допълнителен депозит по изготвената съдебно –счетоводна експертиза. Към настоящия момент, срокът е изтекъл, но депозитът не е внесен, предвид това жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати по сметка на АССГ допълнителен депозит в размер на 2000 лева, който следва да бъде изплатен на вещото лице.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд – София град –III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Л. С. –със съдебен адрес- [населено място], [улица], ап. 1 срещу Ревизионен акт № Р-22220319000466-091-001/25.10.2019 г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Е. К. С. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 553/06.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, а именно, за установени задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. в общ размер на 32 433,30 лв., ведно с начислените лихви за забава -10 359,87лева както и задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, за данъчен период м. 04.2014 г. в размер на 5,50 лева, както и за непризнат данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 5439,87 лева, за данъчни периоди, м. 04.2014г. м. 07.2014 г., м. 08.2014 г., от м. 03.2015 г. до м. 05.2015 г., м. 08.2015 г., м. 01.2016 г., м. 04.2016 г., м. 08.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 04.2017 г., м. 07.2017 г. и м. 12.2017 г., ведно с лихвите за забава, вкл. лихвите за данъчни периоди м. 01.2014 г., м. 06.2014 г., м. 10.2014 г., м. 06.2015 г., м. 07.2015 г., от м. 09.2015 г. до м. 11.2015 г., м. 02.2016 г., м. 11.2016 г., м. 01.2017 г., м. 06.2017 г., м. 08.2017 г. и м. 11.2017 г., общо определени лихви в размер на 2028,27 лева.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. П. П. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно –осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 2038 лв./две хиляди тридесет и осем лева / разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. П. П. да заплати на Административен съд – София град сумата в размер на 2000 /две хиляди/ лева, представляваща определен допълнителен депозит за вещото лице по изготвената ССЧЕ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: